

POSTANOWIENIE

30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 30 lipca 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa „I.” sp. z o.o. w K.

przeciwko Wodom Polskim

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej Wód Polskich

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 lutego 2023 r., V AGa 385/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od Wód Polskich na rzecz „I.” sp. z o.o. w K. 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia zobowiązanemu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 września 2020 r., X GC 232/20, Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił powództwo podwykonawcy przeciwko inwestorowi o wynagrodzenie za roboty budowlane.

Na skutek apelacji podwykonawcy Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem zaskarżonym skargą kasacyjną zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i zasądził dochodzoną sumę z odsetkami oraz oddalił apelację co do żądania części odsetek.

Inwestor w skardze kasacyjnej zarzucił naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 367 § 3 k.p.c. w brzemieniu do 29 września 2023 r., przez rozpoznanie apelacji w składzie jednego sędziego, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w składzie trzech sędziów oddalił podobne powództwo. Inwestor wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania ze względu na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego podlegała rozpoznaniu w składzie jednego sędziego na podstawie art. 15zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Uchwałą składu siedmiu sędziów z 26 kwietnia 2023 r., III PZP 6/22, Sąd Najwyższy uznał ten przepis za sprzeczny z Konstytucją, czym usiłował przywłaszczyć sobie kompetencje Trybunału Konstytucyjnego.

Art. 7 Konstytucji ustanawia zasadę praworządności, tj. działanie organów władzy, w tym sądów, wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Prawem, które wiąże sędziów (art. 178 ust. 1 Konstytucji), są ustawy, w tym Konstytucja będąca najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej (art. 8 ust. 1 Konstytucji). W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy był z jednej strony związany tezą uchwały z 26 kwietnia 2023 r. (art. 88 u.s.n.), lecz jednocześnie był związany art. 15zzs¹ ust. 1 pkt 4 u. COVID-19, który nie został uchylony wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego. Obowiązkiwanie art. 15zzs¹ ust. 1 pkt 4 u. COVID-19 w chwili wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny oznacza, że skład tego Sądu był zgodny z prawem w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. Przy tym uchylenie art. 15zzs¹ ust. 1 pkt 4 u. COVID-19 ustawą lub wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego nie miałoby mocy wstecznej i obowiązywało dopiero od publikacji ustawy lub wyroku TK (art. 190 ust. 3 Konstytucji).

Bezpośrednie stosowanie Konstytucji na podstawie jej art. 8 ust. 2 nie może oznaczać orzekania wbrew ustawie, z naruszeniem art. 178 ust. 1 Konstytucji. Warunkiem koniecznym, co nie znaczy wystraczającym, bezpośredniego

stosowania Konstytucji lub prawa międzynarodowego (art. 91 ust. 1 Konstytucji) jest przybranie przez daną normę konstytucyjną lub prawnomiędzynarodową postaci przepisu prawa. Postanowienia Konstytucji lub prawa międzynarodowego jedynie ograniczające swobodę ustawodawcy nie mogą być stosowane bez pośrednictwa ustaw. Żaden przepis Konstytucji nie stanowi o ilościowym składzie sądu. Nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Apelacyjnym, skoro skład sądu odpowiadał regulacjom ustawowym.

Ponadto skład 7 sędziów był konsekwentny w uzurpowaniu sobie kompetencji Trybunału Konstytucyjnego i zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji, dotyczącym orzeczeń TK, określił, że uchwała obowiązuje od dnia jej podjęcia. Tymczasem zaskarżony wyrok został wydany wcześniej, 16 lutego 2023 r., i także w świetle uchwały nie zaszła nieważność postępowania. Zatem nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Apelacyjnym.

Skarżący nie zarzucał, aby naruszenie art. 367 § 3 k.p.c. prowadziło do nieważności postępowania, lecz nawet nie próbował wykazać możliwości wpływu rozpoznania apelacji w składzie jednego sędziego na wynik sprawy. Skarżący nie wskazał na czym polegało podobieństwo sprawy rozstrzygniętej przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu. Przede wszystkim Sąd odwoławczy nie naruszył art. 367 § 3 k.p.c. w brzmieniu do 29 września 2023 r., ponieważ w czasie wydania wyroku obowiązywał przepis szczególny, art. 15zzs¹ ust. 1 pkt 4 u. COVID-19, ustanawiający skład jednego sędziego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ k.p.c. oddalił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Na podstawie art. 98 k.p.c. powodowi przysługuje od skarżącego zwrot kosztów sporządzenia odpowiedzi na skargę kasacyjną w wysokości stawki minimalnej określonej w stosowanym odpowiednio § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Min. Sprawiedl. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[wr]

[SOP]